

TOVERITAR

Amerikan suomalaisten työläisälsten äänenkannattaja

Organ of the Finnish Working Women in America

N:o 4

TIISTAINA, TAMMIK. 23 P. — TUESDAY, JANUARY 23.

1917 — Seitsemäs vuosik.

PIINTYNEET ENNAKKOLUULOT JA UUSI MAAILMANKATSOMUS

Kirj. Hilja Pärssinen.
(Säkenistä.)

Tiedämme kuinka kautta käi-
ken elollisen maailman taistele-
vat elämä ja kuolema, edistys ja
taantumus keskenään. Elävässä
luonnossa soluista syntyy uutta
elämää, soluilla on siten edistyvä
ja taantuva aikansa, kunnes ne
kuolevat häviten uusien solu-
muodostumien tieltä. Siten mi-
kään elävä ei voi seistä liikahta-
matta. Olemuksessamme samoin
tapahtuu lakkaamaton käyminen,
vaihtuminen, uudistuminen.

Henkiolentomme, elämänta-
juntamme — käsitettäköön sitä
tulokseksi ruumiimme aineyhdis-
tymistä, tai muuten — on myös
kehityksen lakien alainen. Hen-
kinen elämämme — kuten sitä
kutsutaan: sielumme — on sy-
vempi tai pinnallisempi heijastus
sekä perityistä että opit-
tuista ominaisuuksista, ta-
voista ja tottumuksista. Tästä
johtuu, että yksilön sielullinen
tila on lukemattomain tekijäin
synnyttämä. Siinä näyttelevät
osaa paitsi vanhempain ja esi-
vanhempainkin taipumukset ja
erikoisuudet myös kasvatuksen,
ympäristön, yhteiskunta-aseman
ja seurapiirin luomat vaikutuk-
set. Luontaiset eli synnynnäiset
ominaisuudet muuttavat jonkun
verran muotoaan ihmiselle omi-
naisen mukautumis- eli sopeutu-
miskyvyn vuoksi väistyen uusien
hankittujen ja ympäristön vaati-
main ominaisuuksien tieltä. Sit-
ten kukin tavallaan kasvattaa
paitsi alkuperäistä itseään sitä
ympäristöä ja niitä esikuvia, joil-
ta hän tietien tai tietämättään on
imenyt ravinnon henkiselle mi-
nälleen.

Yhteiskunnan eläessä tavallista
jyrkempää murrosaikaa esiin-
tyvät kaikki vastakohdat räikeästi.
Rikkaus ja köyhyys, loisto ja kurjuus
orjuus rehoittavat kautta sivistyneen
maailman rinnatusten. Hyvin usein
sopivat saman manttelin laskoksien
peittoon hurskaus sanoissa ja salaiset
paheet. Käsi-ikäessä käyvät ulkonaisen
sovinnaisuuden julistaminen ja ta-
pojen hillittömyys, armeliaisuuden
ylistäminen ja häikäilemättömän
saalistaminen. Tuollaisten
ristiriitojen pyörreallokoissa
joutuvat yksilöt heittelehtimään
jäden epämääräisyyden sumuun
tai ajalehtiin katsomuksesta toiseen.
Siten tapaamme niin usein
joko sekavia, väistöiltään taantumuksellisia
yksilöitä tahi pendelin heilurin
tapaan äärimmäisyydestä toiseen
heilauttelevia,

vailla selvyttä ja ajatussuunnan
yhtenäisyyttä.

Tästä onkin seurauksena tuo
ihmisten keskuudessa niin yleisesti
ilmenevä kyvyttömyys antaa
tulevaisuuden aatteelle töin ja toimin
— todellisella kestävyydellä. Heiltä
puuttuu siihen sielullisia edellytyksiä
janua edellytykset syntyvät hyvin hitaasti
vasta kovien taloudellisten järkytysten
jälkeen — henkilökohtaisen ahdingon
ja kokemuksen tuloksena. Kun vielä
otetaan lukuun paitsi henkistä
hämminkiä synnyttävien olojen
vaikutus myös ihmisten herkkyyden
suggestionille — jota lahkolaisaarnaajat
hyväkseen käyttävät, niin voidaan
hyvin selittää, miksi kaikenlaiset
henkiset hoihottelut ja yhteiskunnalliset

KUINKA TOISENLAISTA KUIN LIKKUVISSA- KUVISSA

Suurkaupungin suurin kousten
pitopaikka on ääriään myöten täysi.
Jokainen tuuma suoran pavi-
ljongin pinta-alasta on otettu
kerrankin käytäntöön, eikä se
sittäkään suo vielä kaikille
tilaa, jotka tahtoisivat päästä
nyt tilaisuuteen. 5,000 on las-
kettu sisälle ja sadan täytyy
palata takaisin ovelta: "Täysi",
huutavat ovella järjestystä
pitävät miehet.

Näyttää kun kaikki tämän
suuren kaupungin työläiset olisi
nyt liikkeellä, sillä kokouksen
on hommannut työväen järjestöt
ilmaistaakseen vastalauseensa
virkavallan harjoittamaa peto-
maista työläisveljiensä murhau-
sta vastaan sekä vaatiakseen oi-
keutta.

Arvokkaana, tyynenä, tunteita
hilliten virtaa nuo tuhannet
raatajat mahtavaan pavi-
ljongin lattiamestien ohjauksen
mukaan sioittuen paikoilleen.

Ihailien katselemme mahtavaa
järjestyneen työväen voiman
näytettä. Tarkkailemme jouk-
koa yli pavi-
ljongin, kun vierelläni istuva
toveritar kuiskaa:

— Kuinka toisellaista kuin
liikkuvissa kuvissa.

Luon häneen kysyvän katseen
ja hän selittää:

— Katsos, katsos noita kasvoja,
noita teräviä älykkäitä piirteitä.
Työ on lyönyt kyllä luonnottomuutta
vartaloihin, mutta ylevää,
kaunista on sittekin tämä

puoskaroimiset keräävät tunnustajia
puolelleen.

Sitäpaitsi ovat toiset perityiltä
ominaisuuksiltaan enemmän alo-
tevoimaisia oljoita. Synnynnäisen
luonteensa puolesta kuuluvat toiset
jor paremmin oppositiioon, vastarintaan
ja toiset vanhan säilyttäjiin. Taloudellinen
asema siten kyllä jakaa ihmiset
puolueisiin, mutta voimme pohjaltaan
kumouksellisissakin puoleissa
tavata sovintoon, kompromissiin
alttiimpia tai päinvastoin mielenlaadultaan
jyrkempiä yksilöitä. Tuohon
suuntaeroon epäilemättä vaikuttaa
paitsi asiain erilainen, teoreettinen
käsitäminen myös luonteenlaatu.

Mutta yleensä sorrettujen kansan-
luokan jäsenten luokka-asema synnyttää
vereen tyytymättömyyden henkeä,
joka periytyy ja puutteen rasittamassa
ympäristössä kasvaa. Siten juuri
saavat alaluokan suuret joukot
sielullisia edellytyksiä kelvataksaan

sille luokkataistelulle, johon historiallinen
kehitys heitä kutsuu. Niin ovat
sorronealaiset kansanluokat
mahdolliset taistelemaan uuden
tulevaisuuden puolesta, samalla
kun valtuokkia johtavat sekä
perinääistävät ja tottumukset
että persoonaedut puoltamaan
olujen ennallaan säilyttämistä.

Mutta katselemme sorrettuun
luokan vapaustaistelua — jonka
menestys koskee sydäntämme —
näemme, ettei kaikkia köyhälistöryhmiä saada
käymään käsikädessä saman
luokan valvutun aineksen kanssa.
Kansanluokan henkinen uudestasyn-
tyminen tapahtuu hitaasti. Näem
me siinäkin tuon historian ja ke-
hitysoopin todentaman lain, että
osa lajin yksilöitä on "aikaansa
edellä" — osa sen tasalla — osa
kulkee perässä. Rintamajoukko —
esitaistelijaväki näkee henkisesti
pitemmälle, ohitse nykyajan,
se raivaa tietä tulevaisuuden
päämäärälle. Sen sijaan ta-
kalisto tulee jälessä monien
typerien ja sekavien etu- eli
ennakkoluulojen hännämänä.
Säätyeron, sukupuolieron luomat
ennakkoluulot kummittelevat
monien aivoissa. Uskonnolliset
pelotukset, individualistisen
kirjallisuuden luomat unihoureet
hämmentävät mieltä niin, että
monasti yksinkertaista totuutta
ei ymmärretä.

Vietit ja taipumukset, jotka
ovat alkeellisella asteella olevain
ihmisten — raakalaisten ominai-
suuksia — ilmenevät vielä aivan
selvinä ja esiin pistävinä sivistys-
kauden ihmisissä. Ilmekö siis,
että kohoaminen valoon on niin
hidasta.

Tarvitaan tosiaankin rintama-
taistelija puolelta rohkeata tie-
don soihdon kohottamista. Valon
ja tiedon kaikkivoipa valta
sittenkin kaataa taannuttavia
ennakkoluuloja ja avaa väylät
tulevaisuudelle.

Mutta samoin kuin ei ole min-
kään kahden vastakohdan välillä
selvää rajaviivaa, ei myös ole
mahdollisuutta ryhmitellä ihmisiä
ilman muuta ennakkoluuloja
sittenkin kaataa taannuttavia
ennakkoluuloja ja avaa väylät
tulevaisuudelle. Viitemainituissakin
voit jossain kohdin ilmetä
ahdasnäköisyyttä. Ennakkoluulot-
tomuutta — sanan ehdottomassa
merkityksessä — ei ihminen
saavuta. — Mutta sitä
kohti on pyrittävä.

Olkamme sen vuoksi aina valmiit
moukaroimaan suuremmaksi
henkisen näköpiirimme ikkuna-
aukkoa. Kammokaamme kaikkea
mikä on suppeaa, rajoitettua,
ahdasta. Monipuolinen, avara
asiain sekaantuminen, avoin
tosiasiaihin näkemys auttakoon
meitä kompastuksilta rohkeassa
vaelluksessamme uutta maailmaa
kohti.

Olette elävissä kuvissa koskaan
työläisjoukkoa nähnyt, jolla olisi
ymmärrystä, älyä osoittavat
piirteet? Eikös se olekin
niin, että meidät aina esite-
tään noissa kuvissa matala
otaisina, tylsälmeisinä, alhaista
ja tyhmää luonnetta omaavina,
vaan nyt emme katsele kuvia,
vaan eläviä, toimivia ja ajattelevia
ihmisiä, oman luokkamme
jäseniä, ja tähän on toista.

Koetan muistella jotakin
filmisarjaa, joka esittäisi
työläisjoukkoa toisin kuin mitä
tutkivan toverittaren silmissä
on näytännyt, vaan en todellakaan
muista nähneeni yhtään
hänen havainnostaan poikkeavaa.
Päinvastoin joudun todentamaan,
että milloin noissa kuvissa
näemme esitettävän esim.
työlakkoa, alkaa se työaseita,
lappioita, kirveitä, vasaroita
y.m. työntekovälineitä
ilmassa huiskuttamisella,
huudolla ja vaatteiden repimisellä,
ja se jatkuu mellastuksena,
jota siksi täytyy "rauhottaa".
Ja en muista yhtään poikkeusta,
että tuo joukko esiintyisi
arvokkaasti, hillitysti ja että
heilä olisi korkeita otsia.

Jos tämän lukijat olette tehneet
saman havainnon, niin olkaapa
hyvä ja antakaa lyhyessä
muodossa vastaus tämän
lehden palstoilla, mistä se
johtuu, että työläisjoukot
esitetään elävissä kuvissa
tyhmän ja julman näköisinä?
Kokouksissa kävijä.